maha. Kohe olnud tohutu
suur tamme mets nende taga. Ei
wanapagemad saa enam
läbi. Wanapaganad läin
kohe tagasi, toonud kottu
kirwed, ja raijunud tam
me metsa eest maha ja
hakanud jälle tuhat ja
tulist Hansu järele mine
ma. – Härg aga Hansult
küsinud: „Kas näed järele
tulema?" „Ei näe!" kostnud
Hans. Härg wähe aja pä
rast jälle küsima: „Kas
näed järele tulema?"
Jah näen! kostnud Hans
Härg ütelnud: „Wiska
lüwatera maha!" mida
Hans kohe teinud. Kohe
sündind tohutu suur

lüwamägi nende järel.
Ei wanadpaganad saa
enam läbi. Mindud kohe
ruttu kodu tagasi, labidaid
tooma. Peagi olnud nad
labidatega kodund taga-
si. Kõik hakanud ühes
nõuus karüneste tööle:
mäge eest ära kaewama.
Ei tuurind wäga kauna
mägi oli lähutud ja tee
oli puhas, minek Hansu
järele waba. – Teepeal
küsinud jälle härg Hansult:
„Kas näed kedagi tulema?"
Ei näe! kostnud Hans.
Wähe aja pärast küsinud
jälle härg: „Kas näed
kedagi tulema?" „Jah
näen! kostnud Hans